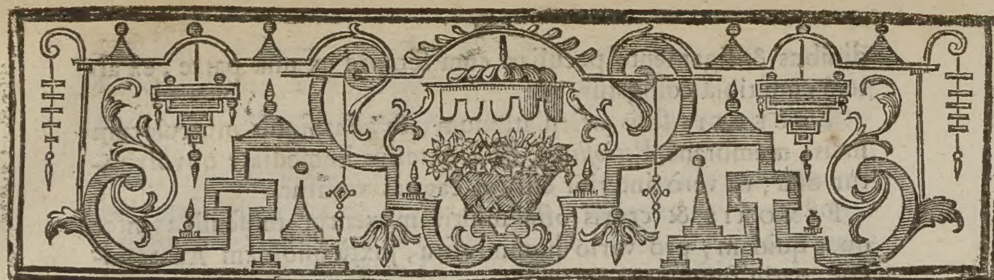

D. O. M.

POSITIONES ANATOMICÆ
ET
CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

ARTIUM corporis humani ſitum, figuram, nexum, fabricam, harmoniam diligentèr inveſtigare, earumque functiones navitèr perpendere Chirurgum decet; ſin minùs, inſtàr empirici, fallaci experientiâ ductus, præjudiciiſque excæcatus, operationes Chirurgicas temerè abſolvit: undè, gangrænæ cauſâ, de femorum & crurum reſectione in poſitionibus Chirurgicis acturi, humanæ gentis ſaluti conſulentes, horum anatomen ſedulò explanandam præmittemus.

IN FEMUR, Crus, & Pedem extremum, qui tarſo, metatarſo, & quinque pedis digitis conſtat, ab anatomicis dividitur extremitas inferior.

FEMUR, uno tantum oſſe, totius corporis maximo, validiſſimo, tubulato, medullâ conferto, & antrorſùm arcuato, conflatur; ſupernè cum acetabulo oſſium innominatorum *Enarthroſi*, & infernè cum patellâ & tibiâ, diverſæ ſpeciei *Ginglymis*, committitur.

CRUS duobus fulcitur oſſibus, tibiâ & fibulâ in utroque extremo inter ſe contiguis, à ſe invicem mediâ parte diſſitis, ſed ligamento inter-oſſeo ſimùl junctis. Tibia, os omnium, ſi femur exceperis, longiſſimum, ferè triangulare, in parte ſuperiori cum femore, in inferiore cum aſtragalo, connexum. Fibula in externâ cruris parte ſita, tibiâ multo gracilior hujus ſuperiorem non attingit partem, ſed inferiùs producitur, & malleolum externum, commiſſuram pedis firmantem, efformat. Articulo femoris & tibiæ commune præſtat officium Patella: muſculorum ten-

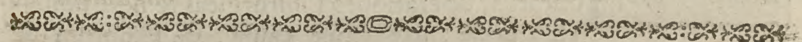
dinibus & ligamento peculiari cum femore ex unâ parte, ex altera cum tibiâ colligatur.

EXCEPTIS solis articulationum, & adhæsionis musculorum locis, membranâ, *Periostium* dictâ, exteriùs immediatè obvolvuntur ossa, eâ verò interior eorum cavitas vestitur.

FEMORIS & cruris ossa multis moventur musculis; inter quos quidam, pro vario hominis situ, juxtà quosdam Anatomicos, vario funguntur munere.

QUATUORDECIM vulgò annumerantur musculi ad diversos femoris motus. Tribus elevatur, uno extenditur, duobus abducitur, uno adducitur, sex rotatio externa, uno denique interna, absolvitur. Undecim indigitantur crus moventes, inter quos quinque flexores; quatuor extensores; unus adductor; & unus abductor. Hi verò musculi ex omni parte os femur amplectuntur. Tibiam & Fibulam obvolventes, motui pedis extremi inserviunt, octoque recensentur; quorum duo flexores, quatuor extensores, unus adductor, alter abductor. Nonnulli etiam digitorum musculi à crure originem ducunt, quales sunt profundus, flexor, & extensor communis, flexor, & extensor pollicis.

EXTREMITATEM inferiorem irrigat arteria cruralis, iliacæ externæ soboles; ab anteriori femoris parte ad poplitem pergit; bipartitur, ex quoque ramo alii emergunt permulti. Ad venam iliacam externam per cruralem sanguis ex ramulis venosis redux appellit. Duplici denique nervorum stirpe, crurali scilicet, & ischiatico, frutices hìnc & illìnc impertientibus, omnes extremitatis infernæ partes vivificantur.

EX CHIRURGIA.

VARIOS inter morbos quibus infestatur humana conditio; pauci sunt qui prudentius perspicaciusque Chirurgiæ præsidium requirant, quàm Gangræna.

VULGÒ definitur Gangræna incipiens partis corruptio, majorum inflammationum comes, sæpè pedissequa, quæ cùm jam eò processit ut membrum corruptione extinctum & emortuum sit, *sphacelus* id est *sideratio* nuncupatur. Meræ denominationis discrimen, non verò essentiale inter gangrænam & sphacelum esse, contendimus.

AB impedito sanguinis circuitu; & fluidi nervei partibus vivificandis inservientis absentiâ; gangrænæ repetendæ sunt causæ proximæ.

REMOTAS tamen alias agnoscit causas, quarum aliæ sunt internæ, aliæ externæ. Internæ sunt quæcumque sanguinem vel inspissare aut solvere, vel fluidi nervei suppressionem aut nimiam ejus dissipationem promovere possunt; qualia sunt febres

malignæ, hydrops, senectus &c. Prætereà tumores sanguineos & lymphaticos, à sanguinis & lymphæ stagnantis labe & à vitio partium solidarum oriundos, sæpè sæpiùs comitari solet gangræna.

INTER externas diræ hujusce affectionis causas, recensentur indebita victûs ratio, frigus ingens, ustiones & contusiones profundiores, vulnera in quibus majora læduntur vasa, quædam ossium luxationes & fracturæ, ligaturæ strictiores, venenatorum animalium morsus, caustica uberiorem putrefactionem inducentia præsertim in hydropicis &c. Cæterùm non omnes, sed præcipuas tantùm gangrænæ causas, prolixitatis vitandæ gratiâ, hìc descriptas volumus.

HIS omnibus vel perturbantur aut pervertuntur fluida, vel comprimuntur aut rescinduntur vasa, ipsorumque minuitur *Diametros*; undè sanguis aut solvitur, aut hæret in vasis, aut extrà vasa diffunditur, deindè coacervatus, putredinem contrahit.

INSITO calore suffocato, arteriolarum sublatâ contractione, motuque systaltico fibrarum omnium extincto, tunc nativus partis color excedit, rubor in calorem pallidum livescentemque convertitur, deniquè nigrescit, sensusque partis aliquo modo obtunditur, à cute recedit cuticula, & phlictenæ ichore tetri odoris repletæ, quasi post adustionem, prorumpunt.

INGRAVESCENTE malo, caro mollis, flaccida, omni tono & elatere destituta: fibrarum omnis generis textura propter dissolutionem integram cum humoribus putridis confunditur; pars antè calida friget, fætidumque odorem exhalat.

HINC motus sanguinis à corde ad partem affectam delati sistitur, propter jam stagnantem & infarctum sanguinem qui tunc resolvi non valet, nec foras expelli; tunc & ipse corruptelam contrahit, eâque vicinas partes citò inficit.

SI serpat malum, sanguinis circuitûs ope, ad præcordia serpit lethale virus, nisi siderata pars à sanâ tempestivè rescindatur.

HUIC lethiferæ corruptioni obnoxii sunt corporis nostri artus, multosque illa orco protruderet homines, nisi Chirurgia genti humanæ semper benefica eis præsens porrigeret auxilium, quod quidem varium est pro variis corruptionis gradibus.

INCIPIENTE morbo, resolutio tentanda ad quam sæpè multùm conferunt frequentes venæ sectiones, cataplasmata emollientia & resolventia, fomenta penetrantia, qualia sunt decoctum florum sambuci cum aquâ vitæ, gradatìm & spiritus vini camphoratus, sal ammoniacum aquâ vitæ solutum &c.

URGENTE malo sæpè sæpiùs felici cum successu scarificationes, incisiones plùs minùs-ve profundæ fiunt, quibus, ab humore jam corrupto fibras vasaque obruente, exoneratur pars; quibus etiam, deffensiva, inter quæ laudatur spiritus therebentinæ, digestiva plùs minùs-ve animata, aliquandòque styptica, immediatè & efficaciùs agunt. Quæ si inutilia evadant, ad

artuum resciſſionem recurrendum, circà quam varias instituerunt methodos pro variis membris amputandis, in carnibus vivis, quantum fieri poteſt, celebrandas.

VARIÆ illæ operationes in Gangrænâ à causâ internâ, ut plurimùm ſanæ praxi adverſ. ntur.

AMPUTATIONEM femoris cum acetabulo oſſis innominati tanquam periculoſam prorsùs rejicimus.

IN FEMORIBUS & cruribus amputandis trita magis methodus hæc eſt. Præmiſſis præmittendis, cæteris omnibus ſuo loco diſpoſitis, Chirurgus extrà membrum ſi femora, intrà ſi crura, ſitus, cultro falcato cutem & carnes ad os uſque circulatìm incidit, os ſerrat, quæ quidem methodus diuturniorem, minimè commodam & aliquando periculoſiorem protrahit curationem quàm ea in quâ reſervantur ſegmina : quæ methodus præ cæteris tanquàm citior, tutior, & commodior nobis anteponenda videtur.

IN UTRAQUE methodo ope ligaturæ ſiſtitur ſanguinis effluxus ; aliquando tamen, & felici cum ſucceſſu, ſola valet compreſſio. * Stiptica verò inſidiora habentur.

AMPUTATIONE factâ, idoneo apparatu appoſito, ægro refocillato, & in lecto collocato, diæta & quandoque venæ ſectiones inſtituendæ : ante tertium vel quartum diem non ſolvenda deligatio, niſi gravia vigeant accidentia ; lintea carpta vulneri agglutinata relinquantur, donec ſequentibus deligationibus ſpontè decidant. Cæterùm ope digeſtivorum, pro re natâ, diverſimodè compoſitorum, ut moris eſt, vulnus curandum.

SI fortè, propter humoris è ſanguine vitiato continuum effluxum, perfecta conciliari non poſſit cicatrix, hunc versùs alteram partem dimovebit fonticulus.

* Vid. Acta Regiæ ſcientiarum Academiæ ann. 1731. ubi legere eſt obſervat. à M. Petit traditam de felici in caſu deſperato ad cohibendum ſanguinis effluxum, ligaturis fruſtrà tentatis, compreſſionis ſucceſſu.

Has poſitiones, DEO JUVANTE, & præſide M. ROCHO DU BERTRAND Artium & Chirurgiæ Magiſtro, nec non Scholarum Præpoſito deſignato, *tueri conabitur* PETRUS-VINCENTIUS BRASSANT *Pariſinus, in almâ Univerſitate Pariſienſi Artium Liberalium Magiſter.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Lunæ 3. *Auguſti à ſeſqui-ſecundâ poſt meridiem ad ſeptimam. Anno Domini* 1750.

PRO ACTU PUBLICO.

Typis DELAGUETTE Regiæ Chirurg. Academiæ Typographi 1750.